

Quoniam ieiunasset ih̄s xl. diebz et
xl. noctibz postea esurijt. mat.
iij. In verbis p̄d̄is de duobz edoce-
mur. Primo q̄d sit agēdū. Sec̄do q̄d
sit credēdū. Primū notat ibi. cū ieiū-
nassz. gl̄o. q̄ ieiunauit exēplū nobis
ieiunādi dedit. grego. **O**is xpi actio
nr̄a ē instructio. Sec̄dm. s. q̄d sit cre-
dēdū nō ibi. xl. diebz et xl. noctibz ac
Et nōndū q̄ duo credēda sūt de xpo
scz potēcia diuinitatis q̄ nō ē ibi xl.
die. et xl. noc. q̄d t̄m ieiunauit dine
potēcie fuit. infirmitas nr̄e carnis q̄
nō ē ibi. postea esurijt. gl̄o. **E**suries
signū ē infirmitatis et nr̄e hūilitatis
et sic instrūimur in moribz et in fide.
Et ergo. cū ie. xl. di. et xl. noc. po. esu.
Primo edocemur q̄d sit agēdū. No-
tādū q̄ t̄bz de c̄is ad ieiunū nos in-
uitauit. xpi oportunitatē. xpi erudi-
ciōnē xpi utilitatē. Primo xpi oportu-
tatē. cōueniebat em̄ refrenare gulam
scz ieiunādo p̄ quā victus fuit p̄m̄
homo in paradiso. porte em̄ et fene-
stre p̄ quas solitus ē latro intrare
claudūt. i. loca infirma p̄ q̄ aliqui pa-
tuit. aditus adūsarijs muniūt. ps.
Opui in ieiunio animā meam ne ho-
stes inueniāt aditū intrādi ad eam.
Sec̄do p̄pter erudiōnē. Et em̄ gl̄o.
Ieiunat ut tēptet. et q̄ ieiunat tēp-
tatur. et ideo docet nos ut qui aliq̄
bona incipiunt ut ieiunū ac. hmoi
stati a dyabolo ipugnant. Vñ tho.
iij. Bona ē orō cū ieiunio et eleōsina
magis q̄ thesaurū auri condere. tñ
Et bona ē orō cū ie. et ele. q̄ ieiunū
sine orōe et eīa non ē in tuto loco. pe-
regrinus em̄ nō tute vadit solus p̄
talia loca ubi scit esse latrones. dyo

nes em̄ ipugnat ieiunāte vel ut sup-
biat p̄ vanā gloriā vel ut auariciā
incēdat ut q̄ sibi sub̄hit in bursam
pōat. et ideo bonā ē orō cū ieiunio que
retat pestes mētis et eīa pestes cupi-
ditatis. **Q**uā aut dyabolus impugnet ieiū-
nātes patet hic q̄ xpm statim post ieiū-
niū ipugnavit. Vñ sicut q̄ hz inimi-
citas et treuge rupte sūt int̄ ipm et
adūsarium eius sollicitē se custodit
auxiliū ab amicis suis q̄rit. **S**ic et
dyabolus treugas hz cū discipulis et ali-
quātulā pacē. q̄ p̄feratis suis. sed
cū quis p̄am dimittere et bonā facere
incipit tūc rupte sūt treuge. et ex tūc
p̄t se h̄re p̄ diffidato. Vñ gen. i. Im-
micitias ponā inter te et mulierē tu-
in fidiabeis calcaneo eius idest si bo-
num incipiat infidiaberis ne ad finē
pducas. calcaneū em̄ finis hominis
est et significat finē bone opacōnis
et p̄fōnē. ideo debet se bonis opibus
munire. orōibz auxiliū scōz implo-
rare ne ex aliqua pte ruat in p̄ca-
tū. **T**ercō p̄pter utilitatē que ē adū-
sarij expulsuū diuini cōsiliatiū. Pri-
mo em̄ est demonis expulsuū maxie
illius qui temptat de luxuria sicut sa-
mes que eicit lupū de silua. mathi. x.
viij. **H**oc genus demoniorū nō cicitur
nisi in orōe et ieiunio. hospes em̄ de-
licatus nō diu morat̄ in hospiciū ubi
nō recipit ieiūde imo sciens nō ingre-
dit̄. **L**uxuria vero delicata est et ideo
odit hospitē et societate ieiunātiū.
mathi. x. viij. **C**ū in mūdū spūs exierit
ab hoīe ābulat p̄ diūsa loca q̄rēs re-
quie et nō inuenit. **S**icut em̄ pisces in
arido cito moriuntur sic etiā luxuria
in austeritate vite et ieiunio morit̄.

ysaie. i. Putrescēt pisces sine aqua
et morient in siccō. **Thē**. sine cerē et
bachō friget vin⁹. **Sēdo** ē dei recōci
liatiū. q̄ em̄ aliū offendit si emēdā
soluit delicti pacē h̄. **Ieiuniū** at̄ q̄ pe
nale ē satisfaciē de p̄cō. **Joñ. iij.** Cō
minatus ē dñs n̄m̄utis dicēs. ad
huc fl. dies et minue subuertēt. et
crediderūt minuite dñō et predicauē
runt ieiuniū et postea seq̄t **Vidit** do
mnus opa eor̄ et ceta et misert⁹ ē
et ceta. **Et nota** q̄ dñs iū sūt a via
sua mala. **Ieiuniū** in p̄cīs nō placz
deo nec ferialū lutosū oblatū p̄cipi
ysa. lvij. **Quaē** ieiunauim⁹ et non
asperiisti at̄ **Respondet**. ecce in die ie
iunij v̄i inueniuntur voluntas vestra
at̄. dyabolus nō comedit sed semp
ieiunat et a p̄cīs non cessat. ieiuna
igit̄ sine p̄cīs vel sicut dyabolus ie
iunabis. **phidrus**. Qui se a cibis ab
stinēt et mala agit demones imitāt
Melius ē abstinē a p̄cīs q̄ a pane
et p̄medē in fl. ieiunāt a pane a car
nes h̄p̄tis comedūt. i. p̄cām q̄ vene
no delcōis aīam occidūt. lu. xvij.
Ieiuno bis in sabbato dicebat pha
riseus qui supbiā et indignacōnem
respectu alior̄ hēbat v̄i iustificat⁹
in domū suam nō descēdit. ysa. lvij.
Nolite ieiunare sicut ad hūc diē. et
nō q̄ nō sufficit debili et infirmo die
tā medicāe p̄ diem et horā seruare et
postea cūlibet se exponē sic in fl. ie
iunare et post pascha p̄cīs obedire
ecclē. iij. 2. **Qui** ieiunat in p̄cīs suis
et itēz faciens eadem quid p̄ficiat hu
miliacō ei⁹. **Ideo** dñs oseez **Edifica**
te ieiuniū et post seq̄t a mittā vobis
faumētum et oleum et replebimini

in eis. terra cū ociosa spinas et tibu
los p̄fert. laboriose vero exalta fru
ctū bonū. sic caro. ecclē. xx **Qui** opat̄
terrā suā satiabit at̄. p̄c. ipam car
nē que ē exactor pessim⁹ hoīs inimi
cus sūt sibi ad libitū subiugari sicut
equus lesiuus a bene p̄bndatus
recalcitrat a dñō suo ascendēti p̄tra
dicat. **Afflictus** vero labore a ieiunio
pacifice se habet et ad libitū dñi sui
duci a onerari p̄mittit. p̄c. **Cū** michi
molesti essent scz motus carnales in
duebar cūcio ut cōtra tela aduersa
rii resistēm humiliabā in ieiunio aī
mā meā. **Quadrige** em̄ nō onerata
facilius ab equo trahitur et nauis
leuigata citius a vento et remigio
ducitur. sic caro ieiunio attenuata
in suis actibus expeditur. quarto **R**
xix. **Helyas** ieiunauit fl. diebus et
fl. noctibus et iuit ad montem dei
oreb. **Castellanus** enim affamatus
castrū tradit ad libitum impugnā
tis. sic luxuria affamatus corp⁹ ad
libitū hoīs et racōis t̄dit. luce. xv. *de p̄cō. 30. 40.*
Luxuriosus qui a patre supbe reces
sit fame et ieiunio afflictus ad p̄cēm
humiliē est reūsus. **Magna** ergo ē
humilitas ieiunij q̄ hec fāt. magnū
em̄ cōmodū infert hominī q̄ de domo
sua expellit hominem hoicidam vel
latronem et qui amiam optimum
sibi iratū recōciliaret et q̄ terrā suā
sterilē frūdātā sibi feceret a ideo cri
stus merito suo exēplo ad ieiunium
nos vocauit. **Sequit̄**. postea esur
it. **Legim⁹** cristū tripliciter esurisse
scz reputaciōē nūcupaciōē affectōē
Reputacione ut in panperib⁹ quia
quicqd pauperibus impendit x̄po

fieri reputat. math. xxv. Esuriui et
dedistis michi manducare ac. sequit.
Qd omi ex minimis meis fecistis m
fecistis et ideo non sunt contempnēdi
pauperes. Si quis em ita familia
ris esset regi q quicquid sibi fiet rex
sibi fieri reputaret et talis ad domū
tuam veniret honorifice reciperes et
eum non despiceres. ideo eccl. ij. Al
mimā esuriētē ne despexeris. q. d. ne
vilipēdas quia paup ē. Sepe em in
vili sacro recōdit bonū frumētū et in
cōcha fragili lapis pōsus. et eōū
so. sub auro fulgenti lignū putridū.
sic sub paup hitu aia pōsa. Edo
nūcipatiue ut si in ps. si esuriero ū
dicā tibi. et seqt. Nūqd manducabo
carnes tauror. q. d. cibz xpi nō est n
conuersio pāoz. iohis iij. Rogabāt
discipuli eius eū ut manducaret. ille
aut dixit. Ego habeo cibū māducaē
quē vos nescitis. quasi diceret. non
quero cibū materialē s spūalē scilic
aias et ideo si tu vis xpm ad hospici
um cordis inuitare et gratant reficē
dūsiōnē tuā et alior. diligēt stude
as parare. gen. xx vy. Dixit rebecca
filio suo iacob. affer m duos edos op
timos ut faciā pū tuo ex eis. escas q
bus libent vescitur. quos cū comede
rit bñdicat tibi pū q moriat. Eū
qui fetēt sūt pāores. s optimi sunt
qn in igne cōtriōis et pīne pati sūt
et sic faciēs obtinuit bñdōnē. Tercō
legimus xpm etiā esurisse effectiue
salutē. s. aiaz. math. xij. Esuriit et
vidēs fici arbore seais viā. venit ad
eā querēs fructū et nichil inuit in ea
nisi folia. esuriit scz aiaz salutē ar
denter appetiuit. Sicut em ardēt

esuriens nullū genus panis respu
it. sic xpus nullū iuuenē senē homi
cidā latronē. actū x. Cū esuriret
petrus cecidit sup eū mētis excessus
et vidit celū aptū et vas qddā ubi
erant alia quadrupedia et alia ser
pentina terre et volatilia celi. et scā
est vox ad eum dicēs. Surge petre
accipe quasi nullā differenciā faciēdo
Dñs ad modū querentis panem ho
stiatim stat ad hostium et pulsat. a
poca. iij. qm mlti eū abire ieiunū per
mittūt. ps. Opui in ieiunio animā
meā. Glosa exponit de xpo ac. Roga
te ergo dñm karissimi ut sic a vicys
ieiunemus ac. Qd nobis pslare.

Item sermo ut supra.

Hec est voluntas dei sanctifica
cio vestra. pma ad thessa. iij.
Olm dauid orabat dicens. doce me
facere voluntatē tuā ac. et misericors
deus p apostolos petrū et paulum
et p semetipm docuit nos suam volū
tatem. Considera ergo voluntas dei
est ut a peccato sanctificemur ut in
bono exercitemur. ut in vtroqz con
firmemur. ut in celo glorificemur.
Primo enim voluntas dei est ut a
peccato sanctificemur. Vnde hic ad
thessalonicenses iij. Hec est volun
tas di sanctificacō vrā ut abstinea
tis vos a fornicacōne ac. Sanctifi
catur qui a peccatis mundatur. qm
da em debet esse dilecta sponsa xpi
ad ephesios quinto. Xpus dilexit
ecclesiam et tradidit semetipsum p
ea ut illam sanctificaret mundans
lauacro aque et cetera. Mundat
autem deus animam non solum